

ΠΕΡΙ ΟΚΟΠΙΟ

Χαφιεδισμός στις δουλειές

Η εντεινόμενη παραβίαση των προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων στην Ευρώπη επιβεβαιώνεται περίτρανα από δύο εξελίξεις της προηγούμενης εβδομάδας. Στη Φιλανδία, ο επονομαζόμενος «Νόμος Nokia» (από τις πιέσεις που άσκησε η εταιρεία στην κυβέρνηση για την ψήφισή του) δίνει στους εργοδότες πρόσβαση στην ηλεκτρονική αλληλογραφία των υπαλλήλων τους, με πρόσχημα την καταπολέμηση της βιομηχανικής κατασκοπείας. Στη Βρετανία, αποκαλύφθηκε ότι δεκάδες επιχειρήσεις πλήρωναν ιδιωτικό γραφείο ερευνών για να συλλέγει στοιχεία για τη συνδικαλιστική δραστηριότητα και την εν γένει συμπεριφορά χιλιάδων εργαζομένων. Τα στοιχεία κατασχέθηκαν τη Δευτέρα, ύστερα από έφοδο των αρχών στο ιδιωτικό γραφείο. Όπως αποκαλύφθηκε, περιλάμβαναν σχόλια όπως: «κομμουνιστικό κόμμα», «μην τον αγγίζετε» «τεμπέλης και ταραχοποιός» ή «οργανώνει απεργίες». Τα στοιχεία, που φυσικά συγκεντρώνονται χωρίς τη γνώση και συναίνεση των εργαζομένων, χρησιμοποιούνταν για την έγκριση ή απόρριψη των αιτήσεών τους για εργασία. Μετά την αποκάλυψη, πολλοί ανέφεραν ότι από καιρό υποπεύονταν πως είχαν μπει

«Το ένταλμα μπορούν να το φάνε. Είναι άνευ ουσίας και χωρίς αξία για εμάς». Αυτή ήταν η αντίδραση του προέδρου του Σουδάν, Ομάρ ελ Μπασίρ, στο ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε εναντίον του το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, με την κατηγορία δύο εγκλημάτων πολέμου και πέντε εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας στη δυτική επαρχία Νταρφούρ. Ο Μπασίρ γνωρίζει πολύ καλά ότι η ειρηνευτική δύναμη του ΟΗΕ στο Σουδάν δεν έχει τη

δικαιοδοσία να προχωρήσει στη σύλληψή του, ενώ η άρνησή του να αναγνωρίσει το ΔΠΔ καθιστά «μικρές τις πιθανότητες να βρεθεί στο εδώλιο», όπως εκτιμούν διεθνείς αναλυτές. Ο Αραβικός Σύνδεσμος είχε ταχθεί κατά της έκδοσης του εντάλματος, καθώς αυτό θα είχε «επικίνδυνες συνέπειες» στις προσπάθειες ειρήνευσης στο Νταρφούρ, ενώ παρόμοια στάση τήρησε και η Κίνα, η οποία διατηρεί εκτεταμένες εμπορικές σχέσεις με το Σουδάν.

σε λίστες. Τα δύο αυτά περιστατικά δείχνουν ότι ο πιο επικίνδυνος Μεγάλος Αδελφός βρίσκεται στους χώρους εργασίας.

Στα ύψη η ανεργία

Στο 8,1% έφτασε το ποσοστό ανεργίας στις Ηνωμένες Πολιτείες, αφού 651.000 επιπλέον άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους μέσα στο Φεβρουάριο. Μέσα στους τρεις τελευταίους μήνες έχουν χαθεί συνολικά σχεδόν 2.000.000 θέσεις εργασίας, αυξάνοντας τον α-

ριθμό των ανέργων στις ΗΠΑ σε 12,5 εκ. Οι εταιρείες που προέβησαν στις περισσότερες περικοπές ήταν η εταιρεία ελαστικών Γκουντριόρ, η βιομηχανία καλλυντικών Έστε Λόντερ, τα Μείσις και η Τζένεραλ Μότορς. Ταυτόχρονα, άλλοι 787.000 εργαζόμενοι αναγκάστηκαν από τους εργοδότες τους μέσα στο Φλεβάρη να περάσουν από την πλήρη στη μερική απασχόληση – αυξάνοντας το συνολικό αριθμό τους στα 8,6 εκατ. Και, οι προβλέψεις για το μέλλον είναι ακόμα πιο δυσόιωνες.

Παραίτηση Φαγιάντ

Την παραίτησή του υπέβαλε στον Μαχμούτ Αμπάς, ο Σαλάμ Φαγιάντ, ο πρωθυπουργός της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Όχθη. Όπως ανακοίνωσε ο Φαγιάντ, η παραίτησή του θα ισχύσει μετά το σχηματισμό μιας Παλαιστινιακής κυβέρνησης εθνικής ενότητας, αλλά όχι αργότερα από το τέλος Μαρτίου. Η παραίτηση έρχεται λίγο πριν από την επανέναρξη των συνομιλιών μεταξύ της Φατάχ και της Χαμάς

και προβάλλεται ως κίνηση συμφιλίωσης απέναντι στην τελευταία – τη νόμιμα εκλεγμένη κυβέρνηση των Παλαιστινίων, που εδρεύει στη Λωρίδα της Γάζας. Η παραίτηση του Φαγιάντ, τον οποίο είχε διορίσει ο Αμπάς το 2007, αποτελούσε πάγιο αίτημα της Χαμάς καθώς όχι μόνο ήταν δοτός αλλά κυρίως γιατί στο παρελθόν είχε υπηρετήσει στο ΔΝΤ και για αυτό ήταν ιδιαίτερα μισητός.

Καταστροφή αρχείων

Προσπαθώντας επιμελώς να κρύψει τις εγκληματικές πρακτικές της, η CIA κατέστρεψε 92 κασέτες με ανακρίσεις υπόπτων για τρομοκρατία. Η σχετική αποκάλυψη έγινε τη Δευτέρα από έναν δικηγόρο που εργάζεται για την αμερικανική κυβέρνηση και αντικρούει παλαιότερους ισχυρισμούς της υπηρεσίας ότι μόνο δύο κασέτες έχουν καταστραφεί. Η CIA είχε παραδεχθεί το Δεκέμβριο του 2007 την καταστροφή των δύο κασετών, η οποία έγινε, παρόλο που δικαστική απόφαση επέβαλε να διατηρούνται όλα τα στοιχεία σχετικά με τη μεταχείριση των κρατούμενων στο Γκουαντάναμο. Οι μέθοδοι ανάκρισης της CIA, τις οποίες πιθανόν επιχειρούσε να κρύψει, περιλαμβάνουν το διαβόητο εικονικό πνιγμό, τον εξαναγκασμό των κρατούμενων να στέκονται όρθιοι για 40 ώρες, τα χτυπήματα στο στομάχι που δεν αφήνουν σημάδια, και τον εξαναγκασμό των κρατούμενων να στέκονται γυμνοί σε ένα παγωμένο κελί, ενώ τους ρίχνουν παγωμένο νερό.

Ολα τριγύρω αλλάζουν και όλα (στα παλαιστινιακά εδάφη) τα ίδια μένουν. Η πρόσφατη διπλωματική κινητικότητα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ στη Μέση Ανατολή επιβεβαίωσε τους χειρότερους φόβους για την πολιτική που σκοπεύει να ακολουθήσει η κυβέρνηση Ομπάμα απέναντι στους Παλαιστίνιους: δηλαδή την ίδια αν όχι χειρότερη από αυτή του Τζορτζ Μπους. Μετατρέποντας για μια ακόμη φορά το μαστίγιο σε καρότο η αμερικανίδα υπουργός Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον υποσχέθηκε, υπό όρους, πολιτική βοήθεια προς τους Πα-

ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ ■ ΑΡΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ

Η στήριξη στο Ισραήλ, διαχρονική σταθερά της αμερικανικής διπλωματίας

μιμοποιήσει το πραξικόπημα του Αμπάς και να υπονομεύσει τη κολοσσιαία ηθική και πολιτική νίκη που πέτυχε η Χαμάς στην τελευταία φονική επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ποντάει στην απεγνωσμένη ανάγκη των πληγέντων για οικονομική και ιατροφαρμακευτική βοήθεια αλλά και στην απόλυτη συνεργασία που έχει εξασφαλίσει από τα γειτονικά αραβικά καθεστώτα, τα οποία κρατούν τα σύνορά τους ερμητικά κλειστά.

Την ίδια ώρα η Χίλαρι Κλίντον εμφανίστηκε ακόμη πιο φιλοϊσραηλινή και από την προκατόχό της Κοντολίζα Ράις. Αφού συνομίλησε με τους ανθρώπους της στην περιοχή, την ισραηλινή υπουργό εξωτερικών Τζίπι Λίβι και τον παλαιστίνιο «πρόεδρο» Μαχμούτ Αμπάς, αρκέστηκε να χαρακτηρίσει την κατεδάφιση δεκάδων παλαιστινιακών σπιτιών ως «μη εποικοδομητική». Η διατήρηση της πολιτικής Μπους στο Μεσανατολικό φαντάζει εκ πρώτης όψεως παράταιρη με δεδομένα τα διπλωματικά ανοίγματα που πραγματοποιεί τις τελευταίες εβδομάδες η Ουάσινγκτον απέναντι σε πο-

λύ σημαντικότερους αντιπάλους όπως η Μόσχα και η Τεχεράνη. Αν και η σημασία αυτών των κινήσεων μένει φυσικά να αποδειχθεί, η προεδρία Ομπάμα φαίνεται να προωθεί μια διαφορετική γραμμή πλεύσης στην εξωτερική πολιτική – όχι υποχρεωτικά καλύτερη αλλά πάντως διαφορετική. Γιατί λοιπόν δεν αλλάζει τίποτα, έστω και σε επίπεδο ρητορικής για τους Παλαιστίνιους;

Εύκολα θα μπορούσε να αποδώσει κανείς αυτή τη στάση στην ενίσχυση του εβραϊκού λόμπι στην Ουάσινγκτον. Ομολογουμένως τα στελέχη και οι υποστηρικτές του διαβόητου ΑΙΡΑΚ κατέλαβαν, όπως έχουμε σημειώσει, θέσεις κλειδιά στο μηχανισμό χάραξης της εξωτερικής πολιτικής της υπερδύναμης – με αποκρύφωμα φυσικά την ίδια την υπουργό Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον. Με μια τέτοια προσέγγιση όμως απειλούμαστε να προσαρξομαστε στα «αβαθή» της σκέψης καθηγητών όπως οι Μερσάιμερ και Γουόλτ. Πρόκειται για τους δυο ρεαλιστές ακαδημαϊκούς, της σχολής Μπρεζίνσκι, που υποστήριξαν ότι το ισραηλινό λόμπι ασκεί τρομακτική επιρροή στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ και το Λευκό Οίκο, σε βάρος μάλιστα του αμερικανικού εθνικού συμφέροντος. Η αλήθεια είναι ελαφρώς... αντίστροφη. Το ισραηλινό λόμπι θα κινείται ελεύθερα στους διαδρόμους της Ουάσινγκτον για όσο διάστημα οι ΗΠΑ

χρησιμοποιούν το Ισραήλ ως χωροφύλακα της Μέσης Ανατολής. Στη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία η αξία χρήσης του ισραηλινού κράτους αυξάνεται καθώς τα γειτονικά αραβικά κράτη δέχονται τρομακτικές οικονομικές και κοινωνικές πιέσεις και συνεπώς απειλείται η σταθερότητα των αμερικανόδουλων ηγεμόνων τους. Παράλληλα, καθώς η αμερικανική πολεμική μηχανή στρέφει την προσοχή της από το Ιράκ στο Αφγανιστάν είναι πολύ πιθανό να σημειωθεί περαιτέρω γεωπολιτική ενίσχυση της Τεχεράνης. Σε αυτό το εχθρικό σκηνικό οι ΗΠΑ χρειάζονται σήμερα όσο ποτέ την παρουσία ενός ισχυρού Ισραήλ. Δυστυχώς για τους αμερικανικούς σχεδιασμούς, το πόνι στο οποίο ποντάρουν θυμίζει το ψωράλογο «Αστράχαν» του ελληνικού κινηματογράφου. Χτυπημένο από βαθιά κοινωνική κρίση, με σαφή σημάδια εκφασισμού της πολιτικής σκηνής και με το στρατό του ταπεινωμένο από μια ακόμη αποτυχία, το Ισραήλ θυμίζει ένα πληγωμένο θηρίο. Είναι δηλαδή πιο επικίνδυνο από ποτέ.

λαιστίνιους. Ουσιαστικά αξίωσε τη δημιουργία κυβέρνησης συνασπισμού μεταξύ της δημοκρατικά εκλεγμένης Χαμάς και της δωσίλογης, πραξικοπηματικής ηγεσίας της Φατάχ. Προσπάθεια, που ως στόχο έχει να νο-

